PETRUS LOMBARDUS
Klosterneuburg Wende 12./13. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

67

Q. f. duo ostidat bona voluntas hois.

uoluntas hominis. oportet attendere quid ogruit ei uelle. ⁊ q̃ fine. Tantũ enim inter ē inter uoluntatē di. et uoluntatem hominis. ut in qb̃dã aliud congruat do uelle. aliud homini.

aug. in encheridion.

Vñ aug̃ in encheridion. Aliq̃ndo in quit bona uoluntate. ho uult aliq̃ q̃d ds non uult. bona multo amplius multoq; cereus uoluntate. Nã illi mala uoluntas ē numq̃. p̃. tãq̃. si bonus filius patrē uelit uiuere. quē ds bona uoluntate uult mori. Et rursus si p̃. ut h̃ uelit ho uoluntate mala quod ds uult bona. uelit si malus filius uelit mori patrem. uelit ⁊ h̃ ds. Nempe ille uult q̃ non uult ds. iste ũ id uult q. uult ⁊ ds. ⁊ tñ bone di uoluntati pietas illi pon̄ ꝛ sonat. q̃ nis aliud uolentis. q̃n hoc idē uolentis impietas. Mutuũ enim inter ē quid uelle homini q̃d do ogruat. ⁊ ad quē finē sua quisq; referat uoluntatem. ut approbet ut improbet p̃ enim uelle bonum q̃d ñ ogruit ei. uelle. ⁊ p̃ uelle bonũ q̃ ogruit. s; ñ refert ad finē rectum. ⁊ ō non bona est uoluntas. Quod bona di uoluntas p mala hominis uoluntates impletur. ut in passione xpi ostendit ubi quidam factum est q. deus bona. ⁊ iudei mala uoluntate voluerunt. Voluerē tamen

Aliquid quod ds ñ uoluit.

q̃ non ē p̃ter mittendũ q. aliq̃n di voluntas bona. p malam hominis uoluntatem impletur. ut in crucifixione xi. factum ē. q̃ ds bona uoluntate mori uoluit. iudi ũ impia uoluntate eũ crucifixerunt. Et uoluerunt iudei mala uoluntate quidã q̃ ds bona uoluntate uolebat sicut ut. xpe parētur ut morerē. s; uolebãt ⁊ aliq̃ aliud. q̃ ds ñ uolebat. s. occidē xpm. q̃ fuit mala actio. ⁊ peccm. actum.

Exemplum ponit.

Item exemplum i opposito.

quippe iudeorum non uoluit ds. passionē iu. ꝛ uoluit sicē in psalmo. ꝛ ad patrē ait. Tu agnouisti sessionē meam. ⁊ uoluisti ⁊ approbasti passionē meã. tibi enim placuit. Voluit itaq; tota trinitas vt. ꝛ parētur: ñ tñ uoluit ut iudei occidēt. quia uoluit penã ē. s; non uoluit culpã iudeorum. ñ tñ noluit. Si enim noluisset; ñ fuisset. s; adhuc opponit sic. Si uoluit ds iu. ꝛ parēt uoluit itaq; ut parētur a iudeis ut ñ. Si uoluit ut non parētur a iudeis cum passus sit. factum ē itaq; q̃ uoluit ds non fi. Si aũ uoluit eũ pati a iudeis q̃ uoluit eũ occidi a iudeis. Voluit itaq; ut iudi occidēt eũ.

Oppo.

Ad quod respondentes. dicimus simpliciter concedendũ ē q. ds uoluit xpm pati mori. q. ei passio bonũ fuit. ⁊ ei nisi salutis. Cum aũ dicit uolebat eũ pati. ut occidi a iudeis. h̃ distinguendũ ē. Si enim intelligit sic. uolebat eũ sustinē passionem. siue crucifixionem a iudeis illatam. uerus ē sensus. Si ũ intelligit sic. uolebat ut iudi occidēt eum falsũ ē. Non enim uolebat ds actionem iudeorum. q̃ mala erat. s; uolebat passionem bonã. ⁊ h̃ uoluntas. p malas iudeorum uoluntates impleta ē. Vñ aug̃ inench. Ds q̃sdam uoluntates suas utiq; bonas. ipleret p malorum hominũ uoluntates malas. sicē p malos uolos. iudeos. bona uoluntate patris. ꝛ p nos occisus ē. q. tñ bonum fuit. ut apls petrus. q̃n id fieri nolebat. suadens. ab ipo q̃ occisus ē. diceretur: Ecce manifeste habes magnũ bonum fuisse q. ꝛ occisus ē. ⁊ h̃ bonũ q̃ petrus nolebat. ō redargut̃ est.

Respo.

Ex q̃ soluit quã qua q̃ri solet vtrũ iuris scis placē debuit q. ꝛ parētur ut occidēt̃ur: Debuit eis placē. ⁊ ut redemptionis. s; non ut iuriu eis

Vtrum placuit ut ris sp̃bonus q. xpe pateret